

АНОНС В МИНАЛО ВРЕМЕ

за едно открояващо се изпълнение на Надежда Кузманова

Проф. д-р Людмил Петков

Традицията на изпълнение на бароковата музика е безвъзвратно загубена. Остават нотният запис и наложените в практиката традиции.

С днешна дата изпълненията все по-често попадат в капана на всепозволеността на търсещото крайната точка на своите граници музикално изкуство.

В стремежа към безкомпромисен идеал, официалната и най-вече неофициалната критика поставят личните впечатления в непродуктивната сфера на сравненията. Затова пък музикантът е единствен център в своята изява и времето на този контакт с публиката е стойност, която нищо не може да му отнеме.

Сред музикалните ми впечатления от настоящата година се открие едно изпълнение, това на пловдивската пианистка Надежда Кузманова. В рамките на третия концерт, включен в академичния фестивал Soli Deo Gloria, посветен на 340 г. от рождението на Й. С. Бах, на 02.11.2025 г. в концертната зала на АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ – Пловдив тя изпълни концерта за клавир и камерен оркестър A dur, BWV 1055 на Първомайстора. Партията на оркестъра беше изпълнена от струнен квинтет в състав: Момчил Енчев – цигулка, Радостина Пехливанова – цигулка, Раиса Запрянова – виола, Никола Николов – виолончело, Димитър Арнаудов – контрабас.

Суровост и нежност, отлично балансирани от техническия арсенал на пианистката, отвориха прозорец за възприемането на духовната, оформена звуково и енергийно атмосфера на непреходното Бахово наследство.

Лишената от себепоканост и самоцелни ефекти артистична идентичност на Надежда Кузманова търсеше единение единствено със заключения в нотите шифър на Първомайстора. Дълбочината на нейния прочит разкри изискан и деликатен вкус, в чиито граници изпълнителската функция на посредник изгради моста между автор и публика, създавайки цялото, характерно за стойностния артистичен акт.

Докосването до вътрешния мир на Бах е възможно, когато в професионалните характеристики на изпълнителя присъстват вгълбеност, богата култура и многогодишен труд за надграждане на вродения талант. Чрез този сложно съставен механизъм Надежда Кузманова разкри цялото богатство на изпълнената творба, доставяйки на публиката това удовлетворение, с което класическата музика извисява, обогатява и променя света на несъвършената действителност.